סימן מו

שלום וישע רב לכבוד ידידי הרב הגאון המפורסם הנעלה וכו' מו"ה דוד דייטש נ"י אבד"ק יארמוט יע"א:

קבלתי מכתבו וייאר כאן שמזהיר מלהכשל מ"ו בזיקור חולם ידע נץ מעלת כ"מ שלא הייתי מתיר בשום חופן נגד השו"ע וכבר הגיעוני מכתבים בפלפול להתיר וגערתי בהי שרוצה להקל נגד הרמ"א ז"ל[צט] ואף בפלפול המרכתי להשיב לץ לדינו וכן תמרתי בפה מלא בפילו כל גדולי דורינו אין בכחם להתיר מה שהרמ"א ז"ל אסרו בפילו רק מנהגא:

אך כבר כתבתי למעלת כ"מ שהי' בכאן אנשים חשובים מיכרים לבני עירנו מאד מאד ומקדם גם אתני הרב המופלג החסיד נ"י מכיר אותם בטוב וידועים לנו בבירור כי המה שוכנים כעת בארץ הקדושה תיבה אנים והמה עדים שעל פי דין תורה נאמון עליהם בדיני נפשות לץ מהאדורי בארץ רק תלמידי חכמים חשובים והעידו שאותן המרגולים אוכלים בארץ הקדושה אם כן בפילו [מאה עדים יכחישו] לץ יגלו מהיתירם שבר כבר נתנו בפי כל ובפרט שאינו רק מומרץ ומנהג לאסור מה שאינו במסורת ולכן ודאי בארי שרי ולזה לץ יכולתי לאסור על פי תורה הקדושה יהי' מה שיהי' ומבימי מרחיק אני אותם כאשר כבר כתבתי למעלת כ"מ אולם לאסור אותם לכולי עלמא אין באפשר על פי תורה הקדושה ואי"ה תרחה להתאמץ ולהוודע זאת מתכמי ספרדים דירושלים ונפת תוצ"ג:

ובפלפולו הנעים לץ עיינתי עדיין כי אין הזמן מספיק וטרוד אני בדבר הצריך לדינא ובזה כבר הודעתיו שלולא העדאת עדים על שנאכל במסורה בירושלים תוצ"ג לץ הייתי מתירם נגד הרמ"א ז"ל ולכן הפלפול רק לתלודי ואני מוטרד כעת בתשובות הרבה נחוצים לדינא ואם ירצה תשלח לו מה שהשבתי לאחד מהשואלים בזה ועדיין לץ נעתק לכן לץ שלחתיו כעת ואם כ"ת ירצה לעיין בדבר תשלחנו לו והי' שלום כדברי ידידו דורש שלום תורתו:

סימן מז

להרב הגאון הנ"ל ב"ה ד' בשלח תרכ"ב:

מכתבו קבלתי ואת אשר שאל מחילה על דבר פלפולו בפשטי המורה לץ ידעתי הלץ זה חייבו לעסוק כל היום בגופי תורה והלכות ופלפול ולהשיב לשואלי דבר ואין אנו עוסקים בחכמת הקבלה מתורה הקדושה רק בשעה שבני אדם על מטתם ואנחנו מנדידים שינה אבל עיקר עסקינו בש"ס ופוסקים לץ כאשר הוציאו לאור בני בליעל ממדינתכם אם שבמדינתינו אין לומדין פשטי המורה מ"ו והוא מחמת שבהפקירא ניתא להו וכאשר מוכיחין אותם בגופם למדינתינו למה המה בלץ דעת בלץ ירחה ומומרים שבנגד זה המה בעלי תורה ובחמת בפילו ריח תורה אין בהם והבל פלפולם בשטותים והבלים כאשר שמעתי מהם ואינם יודעים מאומה רק בגסות רוחם הערימו לדבר עתק על ירחי ה' ובפרט על חסידים לומר שאינם בעלי פלפול ועוסקי תורה והבל יפחה פיהם שעוסקים בתורה יומם ולילה בגופי ופשטי הלכות בש"ס ושולחן ערוך וספרי מוסר:

האמת שאין מנהג במדינות פולין לפלפל ולחדש חידושים זולת גדול הדור או לורצה מרבנן הרחוי להיות גדול ויחר הלומדים עוסקים בתורה ש"ס ופוסקים להבין היטב ומייגעים על חי' מהרש"א ז"ל או מג"א להבין כראוי ולץ עלתה על לבם לחדש כי יודעים ומכירים ערך עצמם שאין בכחם לחדש דבר חמת ובכן לץ כן במדינות אחרות מפלפלים בהבלים וכל מי שיודע רק מימרץ בש"ס מיקף לומר חידושים:

וגם ישיבות אין אלו במדינתינו מכמה טעמים נכונים כאשר שמעתי ממו"ח ז"ל מלייפניק הטעם לזה אבל יושבים חבורות חבורות בבהמ"ד ועוסקים בתורה בגפ"ת כל זה ראיתי להודיע לכ"ת מחמת ששמעתי מבני בליעל מלועגין שמוליכים דיבה על מדינות פולין שאין עוסקים בפשטי התורה ובפרט החסידים לכן בהבחתי אלץ הודעתיו שלץ יאמין לשפתי שוא כי לחסידים חביבים פשטי התורה עד למאוד בפרט מי שזכהו ה' בחכמת החמת יודע מעלות פשטי התורה ושכל דברי הש"ס נגוי על סודות התורה כידוע ליודעי ח"ן:

ובגוף הדבר שכתב מעלת כ"מ דתרי ותרי על כל פנים מדרבנן אסור מי לץ ידע זה אפילו בר בי רב דמר יומא ובספר תקפו כהן להש"ך [סי' נ"ף] והגאון חורים ותומים [תו"מ סי' ל"ד ס"ק כ"ו] והקצה"ח [שם ס"ק ו'] והפרי מגדים [יו"ד סי' כ"ט ס"ק ף'] ופרי מגדים [בפתיחה להל' שחיטה שורש ד' ד"ה השולה] וגם אני בעניי פלפלתי הרבה בזה אך בדבר זה שלרוב הפוסקים לחשושים ואחרונים מותר בג' סימנים כידוע למעיין בסוגיא ורק תומרץ בעלמא מחמיר המחבר וכמבואר זה בפרי מגדים [יו"ד סי' פ"ב ס"ק ט'] והרמ"א [שם סעיף ג'] מחמיר עוד יותר אפילו בחרטום רחב אבל בודאי שאינו רק תומרץ בעלמא ורק אם יש עוד סניף להתיר מתירין לדיבא רק תומרץ בעלמא כמו שנוהגים בכל מקום שרמ"א ז"ל מחמיר בדעת אחד או שנים מהרחשונים ז"ל בשיש עוד ספק מתירין ואין לך חמור ממליחה שמוסרת נפ' והבי פסקינן

צט. עיין תשובה הקודמת.